

Fısıltı

Cemal ŞAKAR

Bir kadın. Galata Köprüsü üzerinde durmuş bir kadın, acı çekiyor. Eskiden olsa sebepsizce derdim. Öyle değil ama. Sarı ışıklar altında, göğün karanlığına yaslanmış Süleymaniye dikkatini çekmiyor. Ardında, belki de, bilinmez, Galata Kulesi olduğunu bile bilmiyor. Acı içinde olduğunu biliyor. Üzerinde sevdiği kırmızı güllere boğulmuş keten etek; siyah, saten, gecenin esintisiyle dalgalanan bluz.

Bazı acılar anlatılamaz. Kadının midesinde kramp– yüzü kasılmış– Acı işte, illa kaynağını bilmemiz gerekmez!

Sebepsizce diyelim.

Böyle deyince güzel işte!

Sebepsiz acı, aynı zamanda bir yalnızlığı, bir karanlığı, bir bunalımı –çoğaltalım mı birleri?- imler.

Anlamaya çalışırken acının kaynağını, meşum bir fısıltı, nasıl desem, ürperdim, geri çekildim.

Yanında, yöresinde bir fısıltı olarak dolanmaya devam ettim.

Ne fısıldayayım?

Bulamadım, bilemedim.

O kadar sırt döndü ki dünyaya...

Yavaşça uzaklaştım yanından.

Yatsı ezanından önce çekilmeliydim sesin değdiği yerlerden.

Sadece siyah, saten bluzunda bir hışırtı olarak bildi beni; gecedен bildi; rüzgardan bildi.

Kalbine sapladığım bu acı yeter sana İstanbul deyip kartal olup uzaklaştım kadının yanından.

Tünel'den aşağıya. Galip Dede caddesinde sıra sıra dükkanlar. Müzik aletleri satan sıra sıra dükkanların arasında her nasılsa kalmış bir dükkan: Bir Uzakdoğu havası, biraz Afrika belki de, renk renk, boy boy, deri deri, ağaç ağaç, alçı alçı, koku koku, fildişi

* Yazarın *Portakal Bahçeleri* adlı kitabından.

Öyleki

fildişi, mavi mavi, göz göz, pano pano totemler, tabular, kolyeler, bileklikler, tüsüler, duvara asmalık yüze takmalık masklar, fosiller, balıklar, yapraklar, denizyıldızları, kelebekler arasında nefesimle dalgalanan saçlarının rüzgarına kapılıyor. Bir rüzgarın içinde gözleri büyüyor. Büyüyü çözecek bir büyü arıyor, büyüyen gözleriyle. Eşikte yatıyorum, dışarı çıkamıyor. Dükkan sahibi büyülenmişçesine bakıyor kadına. Kadın her nesneyi elliyor, hepsinden şifa umuyor, kokluyor, takıyor, takıştırıyor, karşısında bir şaman görüyor, umutsuzca bakıyor ona, bir umut der gibi, nasıl yardımcı olabilir dükkan sahibi bilemiyor. Kadın bilemeyişler arasında yerlere bakıyor, göklere dönüyor. Kalkıyorum, tabureye çökekalan kadının saçlarında dalgalanıyorum, aydınlanıyor, bir ışıltı, başında bir hale, hemen en yakınındakine uzanıyor, tamam diyor, bu, takıyor yüzüne, tamam diyor şaman bu işte, benim de bir yüzüm var artık diyor. Kanatlanıyor, Galip Dede Caddesinde kanat sesinin hışırtısını duyup başını yukarı kaldıranlar, bir kartal görüyor, kimse şaşmıyor bu işe, İstanbul semalarında süzülen bir kartala kimse şaşmıyor, bir kartalın gece uçuşuna kimse şaşmıyor.

Geniş kanatlarımla dokundum İstanbul'a. Boğaz kendi halinde akıntılarına uymuş, uyuşmuş, kendi halinde, apartmanlar, kuleler arasına sıkışmış ağaçlar Boğaz'ın yüzeyini yalayan rüzgara teslim etmişler yapraklarını, rüzgarın kollarında uyuyor apartmanlar, kuleler, yıkık evler kendi karanlığına boğmuş gökyüzünü, rüzgar olmasa yönümü bulamazdım karanlıktan, kanatlarımı değdirdim ve uyandı koca şehir, kocamış İstanbul, bir dokunuşla uyandı, dalgalandı ve uyarıldı insanlar, uyarılan insanlar fırladı kendi içlerinden şehrin içlerine, bilemediler ne olduğunu, sadece yanaklarına sanki bir telek değmişti, içleri ürperdi, ürperti yayıldı içlerine, bir mutluluk, şimdi bu mutluluğun peşine düşeceklerdi, öyle ki mutluluğun peşinden koşarken birbirlerini çiğneyeceklerdi mutlulukla, ezdikçe, çiğnedikçe ötekilerini daha mutlu, öne geçtikçe daha mutlu, bir apartmandan, bir kuleden göğe- göğü deleceklerdi, daha yükseğe, yırtılan gökten yağacaktı sınırsız haz, sınırsız lezzet, sınırsız iştah, tattıkça doyamayacak, doyamadıkça yiyecek, yedikçe tüketecek, tükettikçe kusacak, kustukça tüketecek, tükettikçe haz alacak, haz aldıkça lezzetler, lezzetler, lezzetler, çatlayacak, kendilerini kusacaklar caddelere, mağazalara, barlara, gece kulüplerine, tatillere.

Kocası dönemiyordu uzakdoğulardan, tatillerden, kocası dönünce uzakdoğulardan, afrikalardan tatilden, kucak kucak, egzotik egzotik hediyeler, totemler, tabular, masklar, kolyeler, bileklikler, tüsüler, fosiller, balıklar, yapraklar, denizyıldızları, kelebekler arasında kısa bir mutluluk anı, bir hasret, bir kucaklaşma, bir kalpten kalbe akış, sonra duvarlara asılmış, sehpalara konmuş, halıların üzerine özenle yerleştirilmiş eşyalar arasında bir yalnızlık, bir yalnızlık, dönemeyişti tatillerden kocasının, uzakdoğulardan, afrikalardan, odada dolaşan bir fısıltı, bir heves, bir kahve içsindi, belki ton balıklı bir salata önce.

Önce salata, onca kalabalık arasında, ama bir kuğu gibi...

Sonra, bir kahve, kucak kucağa masalarda, ama bir kuğu canım...

Yine ince, derinden bir bel ağrısı...

Vitrinlere bakmasın mı...

Bak diyen bir fisıltı...

Baktı.

Bildiği, tanıdığı, alıştığı markalar arasındaydı.

Bir gaflet ânında, nasılsa fisıltımdan, yaydığım hevesten, içine doğru üflediğim ürpertiden, saçlarındaki dalgalanmamdan kurtulduğu bir anda; alışveriş merkezinin tam ortasında elinde belinde poşetler, poşetlerden görünmez bir haldeyken, boynunda kredi kartlarıyla...

Ben de gaflete düşüyormuşum demek ki: Markaları, eşyaları, mağazaları, tabelaları, billboardları yılan gibi, çıyan gibi, ejderha gibi, semender gibi görmeye başlamıştı; ısırılıyor, etinden koparılıyor, yenip yutuluyordu, her şeyi fırlattı. Bir çığlık, haykırış, tuhaf bir isyan. Boynundaki kredi kartlarından, elindeki belindeki poşetlerden bir anda kurtuldu. Fırladı dışarıya. Hızlıca. Arkasına bakmaksızın.

Başımı kaldırdı, sokağın tam karşısında Ermeni Katolik Mezarlığı, koştu.

Girse kurtulacaktı peşindekilerden.

Giremedi.

Büyü diye bağırdı, kara bir büyü.

Aklına Galip Dede Caddesinde her nasılsa gördüğü, camında gotik harflerle Büyü-bozumu yazılı dükkan geldi.

Hemen metroya daldı.

Şişhane metrosundan çıkarken bir kartal gibi geldim, yakaladım.

Nefesimle dalgalanan saçlarının rüzgarına kapıldı.

Bir rüzgarın içinde gözleri büyüdü.

Büyüyü çözecek bir büyü arıyordu, büyüyen gözleriyle.

Büyübozumu dükkanının eşğine yattım, dışarı çıkamıyordum.

Sağından solundan altından üstünden her yanından kuşatmıştım, nefesler, fisıltılar, rüzgarlar, ürpertiler içinde, içinde büyübozularının, kendini arıyordu, bir şaman gibi sokuldum, bir mask uzattım, taktı, bir hafifledi, bir hafifledi, bir yüzüm var artık dedi, siyah, saten bluzundaki hışırtya kandı, uçayazdı, uçayazdı sokaktan aşağıya, nasılsa Galata Köprüsü, durdu mu, kondu mu bilemedi, ne Süleymaniye'yi ne Galata Kulesini bildi.

Acı içindeydi.

Acı içinde bir kadın görmüş, bilememiştim acının kaynağını. Anlamaya çalışırken acının kaynağını, meşum bir fisıltı, nasıl desem, ürpermiş, geri çekilmiştim.

Bilemedim.

Acı içinde.

Galata Köprüsünde.

Bir kadın.